

Єднаймося в Просвіті!

Вічний революціонер –
Дух, що тіло рве до бою,
Рве за поступ,
щастя й волю, –
Він живе, він ще
не вмер...
Іван ФРАНКО

12 (586)
24 березня
2016 р.

Тижневик «Галицька Просвіта» * Засновник – Івано-Франківське ОО ВУТ «Просвіта» ім. Т. Шевченка * Свідоцтво – ІФ № 521 від 15.06.2004 р. * Шеф-редактор – Степан Волковецький * Головний редактор – Богдан Вівчар * Літературний редактор – Ірина Шумада * Верстка – Марія Дзєбчук * Набір – Наталія Дяченко * Друк – КП фірма «ЛІК» * Тираж – 2000 примірників * Замовлення – № 1049 * Наша адреса: 76018, м. Івано-Франківськ, вул. М. Грушевського, 18 * тел. (0342) 75-05-86, * тел./факс (03422) 2-38-67 * e-mail: oblasna-prosvita@ukr.net * http://uaprosvita.if.ua/ * Наші реквізити: Р/р 26003300012896 в ПАТ «Ідея Банк» МФО 336310, код 04929075. * За зміст і достовірність інформації у рекламі відповідає рекламодавець * Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій і подає матеріали для дискусії * За точність викладених фактів відповідає автор * Редакція застерігає за собою право редагувати і скорочувати матеріали * Листування з читачами – тільки на сторінках газети

КОЛОНКА РЕДАКТОРА

ЛЮДИНО НАША ПРЕКРАСНА...

Російська Феміда, справді закривши очі на очевидні факти і нестиковки звинувачень прокуратури і реальних подій і дій засудила «українку-бандерівку» Надію Савченко. Як і передбачали експерти, їй інкримінували вбивство, замах, нелегальний перетин кордону. У підсумку: 22 роки й штраф 30 тисяч рублів (десь до 12 тисяч гривень).

Після оголошення вироку Надія заспівала: «Горіла сосна-смерека...» з антипутінським приспівом. Рішенням судді з залу були одразу видворені присутні, а судові засідання закриті.

За повідомленнями світових ЗМІ, ані уряд США в особі віце-президента Джозефа Байдена, держсекретаря Джона Кері і представника держдепартаменту Джона Кірбі, ані Євросоюз в особі очільників різних його структур не визнають правомірність і правову сутність цього вироку. Президент П. Порошенко заявив, що Україна ніколи не визнає судилища над Надією Савченко. Генеральний секретар ООН Пан Гі Мун теж пообіцяв підтримку України у справі визволення Надії Савченко. Кремль почала накривати хвиля осудження й обурення світової громадськості.

І якраз у цей момент у Брюсселі стаються жахливі терористичні акти: більше тридцяти загиблих і до півтори сотні поранених. І відразу увага світу, всієї світової спільноти перекинулася із долі Надії Савченко, із Кремля – на трагедію в Бельгії. Чи випадковий такий збіг обставин? Адже ми не раз були свідками, як Москва переводить стрілки: чи-то зі збитим над Україною влітку 2014-го малайзійським «Боїнгом», чи-то твердженнями, що на Донбасі не російська агресія, а громадянський конфлікт...

«За терористичними актами в Брюсселі можуть стояти спецслужби Російської Федерації, а самі вибухи можуть бути елементами гібридної війни, яку веде Росія», заявив голова СБУ Василь Грицак, виступаючи у Києво-Могилянській академії. Подібну оцінку ситуації висловив голова РНБО Олександр Турчинов: «Спалах терактів сьогодні – це наслідки гібридної війни, розв'язаної Росією. У кривавих терактах у Туреччині, Парижі, Брюсселі, одні й ті ж режисери...»

У це важко повірити, але якщо згадаємо, скільки разів президент Росії Путін брехав про «зелених чоловічків» у Криму і референдум на півострові, про те, що на Донбасі воюють не росіяни і зброю – танки, гради, САУ та інше вони купили в сусідньому воєнторзі, й давав обіцянки дотримуватись Мінських домовленостей, то пазли складуться: Москва піде на все, аби гібридна війна велася не лише в Україні, а в ній перебував увесь світ. І світ має це розуміти і щось із цим робити.

А що побажати нашій героїні – бранці імперської Росії?.. У редакційній пошті до нас надійшла добірка добротних поезій нашої читачки з селища Перегінське Рожнятівського району Наталії Данилюк. Їх ми подамо в одному з наступних чисел тижневика. Але один з її віршів пропонуємо вам сьогодні:

Людино моя прекрасна,
Тримайся за світ, борись!
Якщо і судилось впасти,
То тільки в небесну вись,
І тільки на крилах білих
Незламних своїх надій!
Я вірю: достатньо віри
У світлій душі твоїй.
І сонця там значно більше,
Ніж мороку і зневіри!
Людино моя, не бійся,
Незгодам наперекір
Іди лиш на поклик серця
До зоряних перемог.
В молитві тобі всміхнеться,
У смуті розрадить Бог.
Бо крила твої для злету,
А слово – то храм душі,
Нема для думок поета
Умовностей і межі.
Якщо і судилось впасти,
То тільки в небесну вись...
Людино моя прекрасна,
Відроджуйся, вір, молись!
Мужності, стійкості, волі тобі, наша Надіє!

Богдан ВІВЧАР

ЖИТТЯ ЯК Є

Політ у світ

Авіакомпанія «Turkish Airlines» з 30 березня відкриває новий рейс: Івано-Франківськ – Стамбул і продає квитки за акційною ціною від 82 євро у два боки. Завдяки цьому сполученню можна придбати квитки на багато інших напрямків, куди виконує рейси авіакомпанія «Turkish Airlines» з пересадкою в Стамбулі.

З'явилися авіаквитки у Бразилію на рейс Івано-Франківськ – Сан-Паулу – Івано-Франківськ від 612 \$ у два боки з пересадкою у Стамбулі.

Квитки за низькою ціною є з квітня до липня 2016 року. Для відвідин Туреччини (до 60 днів) та Бразилії (до 90 днів) громадянам України віза не потрібна.

Виростуть садочки

В управлінні капітального будівництва Івано-Франківського виконкому розповіли про будівництво дитячих садочків у місті. Його начальник Володимир Ковальчук повідомив, що наразі управління курує зведення п'ятьох об'єктів.

Зокрема, йдеться про продовження робіт у Микитинцях. На їхнє проведення виділено два мільйони гривень – мільйон із міського бюджету і мільйон із сільського. До кінця року планують повністю завершити будівництво коробки, встановлення вікон і дверей. Ввести в експлуатацію садочок планують у наступному році.

Аналогічна ситуація з будівництвом у селі Крихівці. Цього року планують завершити будівництво коробки і встановлення даху.

Мають також розпочати будівництво двох об'єктів – по вулиці Хоткевича та в Угорниках. У квітні для цих об'єктів проведуть тендери.

Вже наступного року розпочнуть будівництво садочка в мікрорайоні Каскад.

Та вже ремонтуєте!

Депутати Івано-Франківської міської ради від «УКРОПу»: Володимир Олійник, Віталій Мерінов, Сергій Гаєвський і Мстислав Тарас на зустрічі з мешканцями вулиці Ленкавського з розумінням поставились до їхньої вимоги негайно почати ремонт вулиці Кармелюка та Ленкавського.

Як повідомляла «Галка», тендер на ремонт згаданих вулиць виграла близька до народного депутата Олександра Шевченка фірма ПБС. Однак виконання робіт, попри жахливий стан доріг, досі не розпочався. Та ще й не завершено ремонт Набережної імені Василя Стефаника.

Світлофор на сонячних батареях

планують встановити в Івано-Франківську.

У КП «Івано-Франківськміськвітло» вже зараз працюють над можливістю встановлення еко-світлофора, робота якого забезпечувалася б енергією сонця. У міського голови місце розташування світлофора доручили визначити поліції.

Поховали Георгія Гонгадзе

У вівторок, 22 березня, труну з тілом журналіста Георгія Гонгадзе у супроводі жалобної процесії доставили до церкви Миколи Чудотворця Набережного на Подолі в Києві. У храмі пройшло відспівування покійного у колі родичів та близьких.

Під час церемонії не було «виступів політиків чи інших світських осіб», не велась фото- та відеозйомка.

Георгія Гонгадзе поховали майже через 16 років після його зникнення 16 вересня 2000 року. Пізніше у лісі під Києвом знайшли його обезголовлене тіло. На панахиді були присутні відомі політики і журналісти.

ШАНОВНІ КРАЯНИ! ДОРОГІ ПРОСВІТЯНИ!

Триває передплата на газету
«ГАЛИЦЬКА ПРОСВІТА».
Передплатний індекс – 91083.

ВАРТІСТЬ ПЕРЕДПЛАТИ
(без оплати оформлення):

на місяць – 5,00 грн., на півроку – 30,00 грн.,
на рік – 60,00 грн.

МІСЦЕВЕ САМОВРЯДУВАННЯ

МОЖЛИВОСТІ НЕ ЗБІГАЮТЬСЯ З ПОТРЕБАМИ

На початку першого пленарного засідання четвертої сесії обласної ради 7-го демократичного скликання, яке відбулося минулої п'ятниці, голова обласної ради Олександр Сич та голова облдержадміністрації, депутат обласної ради Олег Гончарук вручили високі нагороди нашим країнам. Ордена «За мужність» III ступеня удостоєний учасник Революції гідності – житель с. Джурів Снятинського району Роман Радиш. Серед нагороджених – й учасники АТО Андрій Василик та Андрій Долик, які отримали відзнаку Івано-Франківської облдержадміністрації та обласної ради «За бойову звитягу».

Рішення з одного з питань, яке розглянули депутати, передбачає, що утворена при обласній раді та облдержадміністрації комісія надаватиме статус бійців-добровольців АТО тим прикарпатцям, які перебували чи перебувають у складі добровольчих формувань, що були утворені або самоорганізувалися для захисту Незалежності, суверенітету, територіальної цілісності держави, але надалі не увійшли до складу ЗСУ, МВС, Національної гвардії України. Також депутати затвердили акт приймання-передачі цілісного майнового комплексу вузлової лікарні станції Коломия Львівської залізниці, на базі якого буде створено госпіталь для учасників АТО. Внесено зміни до обласної програми підтримки сімей загиблих і постраждалих під час масових акцій громадського протесту в період з 21 листопада 2013 р. по 21 лютого 2014 р., учасників бойових дій, осіб, які перебувають чи перебували в складі добровольчих формувань, що утворилися для захисту Незалежності, суверенітету й територіальної цілісності України, та інших громадян, які залучалися і брали безпосередню участь в АТО в районах її проведення, затвердженої рішенням облради від 6 червня 2014 р. (зі змінами).

Головуючий на сесії О. Сич надав слово одному з учасників проведеної близько року тому люстраційної акції «Чистий четвер» у Івано-Франківську Василю Абраміву, який оприлюднив звернення до Президента України, Верховної Ради, Генерального прокурора, а також до народних депутатів від нашої області стосовно політичних репресій щодо громадських активістів. В. Абрамів вважає, що їм слідчі поліції та прокуратури відверто шиють кримінал, фальсифікують документи для замовних справ. Це в той час, коли корупціонерів якраз і не судять за їхні злочинні дії і майже не люструють. На Івано-Франківщині люстровано лише 13 чиновників. Цей процес в області й загалом в Україні заштов у глухий кут через невиконання Міністерством юстиції та його територіальними органами вимог Закону України «Про очи-

щення влади». Зупинити наступ недолюстрованих громадою чиновників на патріотів і закрити кримінальні провадження проти них вимагають автори.

Депутати схвалили також зініційоване групою громадських організацій звернення обласної ради до Президента, Голови Верховної Ради, Прем'єр-міністра, секретаря РНБО про необхідність вжити заходів для забезпечення економічного й територіального суверенітету нашої держави, а передовсім запровадити санкції щодо діючих на її території компаній і підприємств із російським капіталом або ж тих, частка статутного фонду яких належить суб'єктам держави-агресора.

Ухвалили звернення обласної ради до Президента, Голови ВРУ та Прем'єр-міністра щодо недопущення транзиту російського вантажного транспорту територією нашої держави і щодо ухвалених змін до пенсійного законодавства стосовно підвищення спеціального стажу роботи і встановлення віку, що дає право на пенсію за вислугу років для працівників освіти, охорони здоров'я і соціального забезпечення, та до Генпрокуратури, МВС та СБУ – щодо невідкладного, цілкового й об'єктивного розслідування факту замаху на життя депутата Івано-Франківської обласної ради Олександра Матусевича, виявлення і притягнення винних до відповідальності.

Директор департаменту фінансів облдержадміністрації, депутат обласної ради Галина Карп доповіла на сесії про виконання обласного бюджету за 2015 рік.

Розглянуто питання про внесення змін до обласного бюджету на 2016 рік. Йшлося про складнощі з фінансуванням нагальних потреб медичних закладів, затримки виплати зарплати їхнім працівникам у Коломийському, Снятинському та Богородчанському районах. І за це має відповідати держбюджет. Безгрош'я переслідує і профтехосвіту. Щоправда, нібито погоджено постанову Кабміну

(Чит. 2 стор.)

ТАК ДУМАЮ

НЕ ЧЕКАТИ,
А БОРОТИСЬ*

Революційний Майдан виверг із нутра українського народу тисячі свіжих сил, свіжих кадрів Нової Незалежної України. Сьогодні, коли йдеться про кадрові зміни, саме до цих сил мають звертатися «батьки» держави.

Новим Генпрокурором називають Ю. Луценка. Що сказати?.. Якщо він не «опорошенчався» – буде Генпрокурор від Майдану. Дивує тільки, чому від початку своєї каденції Порошенко не звернувся у кадровій політиці до героїв Майдану? Виникає підозра, що кандидатура Луценка – це свого роду окомозамилання, бо ще не усунуто Шокіна, і є підозра, що й не усунуть.

Зараз, коли нові призначення у повітрі, доречно сказати про людей, які і без того борються з корупцією як, скажімо, Тетяна Чорновол.

Її стаття-дослідження в «Українській правді» «Як усунути мафію від влади. Італійський досвід» дуже швидко знята з числа екстра-рекламованих статей «УП», свідчить про дослідницький хист авторки в юридичних питаннях, що хвилюють українців: Усунути мафію від влади.

Це питання № 1 в Україні.

Тетяна висвітлює італійський досвід, як збудити мафію в державі через «обеззброєння» мафіозо: вивласнення маєтків і грошей. Авторка збрала акон-яку кількість італійських, європейських та ООН матеріалів. Праця, яка забрала не день, не тиждень і, десь, не місяць. Праця, гідна Майдану. Якби висловлені в ній думки були втілені в життя, то корупційну мафію в Україні було б подолано. А заодно це б стало покаранням за вбивство сексотом КГБ її брата і за вбивство Гітлером-2 її чоловіка.

Обеззброїти мафію через вивласнення «лівих» маєтків і грошей!

Святослав КАРАВАНСЬКИЙ

*Зберігаємо правопис автора.

РАЗ ДОБРОМ ЗІГРІТЕ СЕРЦЕ...

15 березня в селище Обертин Тлумацького району завітав житель Нижнього Березова Косівського району Василь Антонович Вітковицький. Тут він зустрівся з давнім своїм товаришем Степаном Івановичем Горбалем. Розмовляли, згадували минулі роки, цікаві життєві історії. Розповів Василь Антонович, що нещодавно повернувся з Канади. Гостював у своїх синів Юрія та Василя, які проживають на американському континенті понад 25 років.

Там брати створили свій український осередок, також займаються бізнесом. Їхня фірма спеціалізується на ремонті автомобілів. Окрім того, брати є очільниками українсько-канадського мисливського клубу «Беркут» – Юрій заступник голови клубу, а Василь – секретар.

МІСЦЕВЕ САМОВРЯДУВАННЯ

МОЖЛИВОСТІ

НЕ ЗБІГАЮТЬСЯ З ПОТРЕБАМИ

(Поч. на 1 стор.)

про виділення 17,7 млн. грн. на утримання профтєхосвітніх закладів області. Цих коштів має вистачити, щоб закрити відповідні бюджетні видатки по червень включно.

Депутати взяли до відома звіт облдержадміністрації про виконання програми соціально-економічного та культурного розвитку області за 2015 рік і затвердили аналогічну програму на 2016-ий.

Емоційну дискусію викликали розгляд питань про розподіл коштів бюджету розвитку на 2016 рік та при затвердженні Переліку природоохоронних заходів для здійснення фінансування з обласного фонду охорони навколишнього природного середовища за рахунок планових надходжень. Проблема у тому, що цьогорічний бюджет розвитку становить 30 млн. грн., а надійшло заявок і звернень від депутатів обласної ради і

Раділи сини приїздові батька, цікавилися життям односельців Нижнього Березова, подіями в області, тривожною інформацією зі сходу України. Чому так могло статися? Чому стільки молодого цвіту лягло на донецько-луганських полях?

Сказали сини батькові Василеві, що їхній християнський обов'язок допомогти війнам АТО і їхнім родинам. Серед своїх товаришів, членів мисливського клубу «Беркут» вони організували збір коштів на нагальні потреби постраждалих. І батькові було приємно, що він включився у цю благодійну місію.

Тож після повернення з далекої Канади Василь Антонович завітав до бійців АТО Косівщини, вручивши пораненим під час

районних рад на 1 млрд. 340 млн. Так само 80 мільйонами гривень з обласного екологічного фонду аж ніяк не зможемо розв'язати екопроблем на 300 млн.

Депутати ухвалили ряд інших рішень. Зокрема, затвердили Положення про постійні і тимчасові комісії обласної ради, встановили Єдиний день депутата – третій четвер кожного місяця. Рекомендовано районним, міським, селищним та сільським радам проводити одночасно Єдиний день депутата в області для організації спільної роботи щодо здійснення своїх повноважень депутатами різних ланок рад. Ішлося також про фінансову підтримку ЗМІ відповідно до укладених угод про співпрацю з ними, оновлено склад окремих комісій.

Друге пленарне засідання четвертої сесії обласної ради передбачено провести 31 березня.

Теодор ДРОВНИЧ

спецоперацій благодійні кошти. Пізніше завітав на Коломийщину до важкопоранених учасників бойових дій.

А тепер повернувся в Обертин. Степан Іванович Горбаль порадив вручити благодійну допомогу жінці-вдові, матері воїна-героя, який загинув під Іловайськом, вибираючись із вогняного котла.

В приміщенні місцевої школи було організовано зустріч Василя Антоновича Вітковського з матір'ю Михайла Погорелова, Мирославою.

На зустрічі були присутні учні школи, громадськість селища.

Перед присутніми виступили голова осередку товариства «Просвіта» імені Тараса Шевченка Роман Яцик, директор школи

Михайло Данилюк, ветеран-аг'рарій Степан Горбаль. Віддавши шану пам'яті загибелю воїну-герою, Василь Антонович вручив благодійні кошти з канадської землі матері Михайла.

Мати героя Мирослава Василівна Погорелова щиро подякувала Василеві Антоновичу, його синам Юрієві й Василеві та членам клубу «Беркут» за такий зворушливий християнський вчинок.

Цього літа вона хоче поставити надмогильний пам'ятник своєму синові, а це чималі кошти.

Роман ЯЦИК,
член Національної спілки
журналістів України,
Олег ЯВОРСЬКИЙ

АНОНС

ХОЛОДНИЙ ЯР ЧЕКАЄ НА ТЕБЕ

23–24 квітня у Черкасах та на Чигиринщині відбудуться 21-ші вшанування героїв Холодного Яру.

Вирішено почати святкування 23 квітня в Черкасах, зокрема взяти участь у відкритті пам'ятника героям різних епох та у воєцькому святі в Долині троянд, а після концерту – у смолоскипному марші на згадку про українських Героїв.

У неділю, 24 квітня, вшанування перенесуться до Холодного Яру. О 10.00 в центрі с. Мельники Чигиринського району розпочнеться меморіальний мітинг та відкриття меморіального знаку братам Чучупакам. Будуть вшановані могили Головного отамана Холодного Яру Василя Чучупака та козаків полку гайдамаків Холодного Яру на кладовищі с. Мельники, відкриття меморіального знаку на братській могилі в с. Мельники, покладання квітів до меморіалу героям Холодного Яру на Кресельцях та на могилу сотника Івана Компанійця в Мотриному монастирі.

О 12.30 на Кресельцях, у лісі, буде врочисто відроджено могилу легендарного гайдамацького ватажка XVIII ст. Гната Гоголя, оспіваного Іваном Карпенком-Карим в історичній драмі «Сава Чалий».

О 13.30 на берегах Гайдамацького ставу вояки полку «Азов», штурмової роти 93-ої ОДБ «Карпатська Січ», ДУК «Правий сектор» та інших воєцьких формацій освятять зброю. О 14.00 на хуторі Буда відбудеться відкриття пам'ятника козакам-кіборгам. О 14.30 на хуторі Буда розпочнеться святковий концерт.

Закликаємо здійснювати пожертви на холодноярські вшанування. **Наші реквізити: картка Романа Ковалю у Приватбанку: 5168 7556 2267 7496.** Прізвища благодійників будуть опубліковані, зокрема в газеті «Незборима нація».

Прес-служба Історичного клубу «Холодний Яр»

ВТРАТИ

Народився Леонід Танюк, мистецтвознавець, перекладач, громадський діяч, 1938 року в Києві у родині вчителів. Дитинство провів із батьками в концтаборі в Німеччині. Після повернення родині не дозволили жити в Києві, і Танюки переїжджають на батьківщину батька, у Луцьк. Тут Танюк закінчує школу, працює ливарником-формувальником на заводі, потім він – студент культпросвіттехнікуму й актор обласного театру драми. Вищу освіту здобув у Київському інституті театральності мистецтва ім. І. Карпенка-Карого за фахом «режисер театру і кіно» (курс Мар'яна Крушельницького).

У 1959–1960 рр. Танюк став одним із засновників Клубу творчої молоді (КТМ) у Києві – основного об'єднання українських шістдесятників, обраний першим президентом Клубу. У КТМ діяли секції: літературна, театральна, кіно, образотворчого мистецтва, архітектурна, музична, джаз-група й інші. У КТМ було біля 900 осіб, разом із регіональними відділеннями – до 2 тисяч, у тому числі Іван Світличний, Алла Горська, Іван Драч, Віктор Зарецький, Володимир Загоруйко, В'ячеслав Чорновіл, Людмила Семикіна, Ірина Жилеко, Борис Нечерда, Сергій Параджанов, Леонід Череватенко, Леонід

ВІДЛЕТІВ У ЗАСВІТІ ЛЕСЬ ТАНИЮК

Грабовський, Сергій Білокінь, Неллі Корнієнко, Євген Сверстюк, Юрій Бадзьо, Василь Стус, Василь Симоненко та інші. Крім художньої інтелігенції, у роботі КТМ активно брали участь учні, молодь НДІ, інженери, учителі (серед найвідоміших – кібернетик Олександр Клушин, математик Леонід Плющ, доктор наук Генріх Дворко). Великий інтерес і резонанс викликали вечори пам'яті Тараса Шевченка, Івана Франка, Лесі Українки, Леся Курбаса, Миколи Куліша, сучасної поезії – від Василя Симоненка до Ліни Костенко, Миколи Вінграновського. У КТМ регулярно влаштовували читання рефератів про творчість репресованих авторів – М. Хвильового, Гр. Косинки, М. Куліша, художників А. Петрицького, В. Меллера, М. Бойчука, діячів епохи «Розстріляного відродження».

Дуже скоро з'ясувалося, що діяльність КТМ виходить за офіційні межі й має відверто протестний анти тоталітарний характер. Діяльність КТМ підтримали М. Рильський, П. Тичина, М. Бажан, М. Стельмах, Гр. Кочур, провідні українські художники й композитори. Таке єднання поколінь посилювало напругу навколо КТМ.

У 1962 КТМ подав владі список церков та інших історичних пам'яток, яким загрожує знищення, – з вимогою взяти відповідних заходів. У тому ж році група членів Клубу під керівництвом Танюка їздила на Соловки й збрала там матеріали про репресії української інтелігенції. Восени 1962 в КТМ була створена комісія, до якої увійшли Л. Танюк, А. Горська та В. Симоненко, – для перевірки даних про масові поховання жертв сталінських репресій в околицях Броварів (тепер – Биківня під Києвом). Перше, що вони побачили, приїхавши на місце, – дітей, які грали у футбол дитячим черепом, у потилиці якого був отвір від кулі. За ре-

зультатами опитування місцевих жителів був складений Меморандум, спрямований владі, – з вимогою розслідувати події 30-их років, пов'язані з розстрілами в Биківні, з похованнями жертв репресій на схилах біля Жовтневого палацу культури, на Лук'янівському цвинтарі.

Може, цим КТМ остаточно переступив межу дозволеного. Почався тиск на Клуб. Танюка зняли з керівництва КТМ, але, хоч офіційно президентом був обраний Віктор Зарецький, Танюк і надалі керував Клубом до його остаточного закриття наприкінці 1964.

У ці роки Танюк багато їздив Україною. Ставив спектаклі в Одесі, Львові, Києві, Харкові (пізніше заборонені й зняті з репертуару). У багатьох містах з ініціативи Танюка виникли клуби, схожі на київський.

1965 р. через переслідування влади Танюк змушений був виїхати у Москву, де працював до 1986 у ЦДТ і МХАТі, Театрі ім. Станіславського, Театрі ім. Маяковського. У його творчому доробку – понад 50 спектаклів, кілька телекінофільмів, книжки про Крушельницького, Курбаса, збірка віршів «Сповідь», десятки перекладів – із Шекспіра, Аполлінера, Гейне, Тагора, Піранделло, Брехта...

У 1986, через місяць після Чорнобильської катастрофи, повертається в Україну на посаду головного режисера Київського молодіжного театру, звідкіля його після вдалих спектаклів і серії протестних театральних вечорів з ініціативи Київського міськомуні КПУ звільняють «за невідповідність посаді» без права працювати в театрах.

Член трьох творчих спілок – Театральної, Кінематографічної та Спілки театральних діячів України. З 1992 – Голова останньої.

У березні 1990 обраний депутатом Верховної Ради України, член Президії Вер-

ховної Ради, Голова Комітету з питань культури. Один з ініціаторів заборони КПУ в 1991. Голова Народної Ради (демократичної опозиції у Верховній Раді) після І. Юхновського (1992–1993). У 1988–1989 – член Робочої колегії Всесоюзного «Меморіалу» в Москві від України, один із організаторів Всеукраїнського «Меморіалу» ім. В. Стуса, 1993–2014 – його голова. У 1995 очолив Всеукраїнський комітет з підготовки суду над КПУ «Нюрнберг-2», а в 1996 став координатором одноім'яного депутатського об'єднання у Верховній Раді України.

Танюк – народний депутат України п'ятого скликання, голова Комітету з питань культури і духовності (2002–2006), член Президії Центрального Проводу НРУ, заступник Голови НРУ, член Національної комісії України у справах ЮНЕСКО, заслужений діяч мистецтв України, почесний професор Харківського інституту культури, керівник акторського і режисерського курсів у Київському театральному інституті ім. І. Карпенка-Карого, голова Національної спілки театральних діячів України (з 1992 р.).

Автор понад 600 публікацій на теми мистецтва, театру, літератури, соціології й політики. Сценарист фільму «Голод-33», автор 12 телефільмів про репресованих діячів культури «Розстріляне відродження».

Видав 38 томів із задуманих 60, що включають, зокрема, щоденники, які охоплюють час від 1956 р. донині. Це історія радянського і пострадянського життя без гриму й ретуші, цінне джерело інформації про становлення і розвиток шістдесятництва.

Нагороджений орденом Ярослава Мудрого (1998).

Вічна пам'ять і пухом українська земля.

ПРОСВІТАНИ

ЖИТТЯ ОСЕРЕДКІВ

СВЯТКУВАННЯ ШЕВЧЕНКІВСЬКИХ ДНІВ

ВІДБУЛОСЯ В ЗОШ № 28 НА ТЕМУ «УКРАЇНА – ЦЕ ШЕВЧЕНКО, ШЕВЧЕНКО – ЦЕ УКРАЇНА»

Відкрила свято голова осередку «Просвіти», вчитель української мови та літератури Оксана Турянська своїм віршем:

О, скільки пройде літ,
І скільки ще пройде.
Проте, Шевченків Заповіт
Ніколи не помре:
І мене, в сім'ї великій,
В сім'ї, вольній новій
Не забудьте пом'янути
Незлим тихим словом.

Пам'ятайте ці слова
і візьміть в дорогу,
Бо Шевченкова зоря –
не згасне ніколи.
Бо він – пророк,
він геній світовий –
У пам'яті нащадків
Він – безсмертний.

У програмі концерту виступили учні 6, 7, 8 і 10 класів, декламували вірші з «Кобзаря» й звучали пісні у виконанні вокального ансамблю «Серденько» під керівництвом Оксани Луців «Тече вода з-під явора», «Зацвіла в долині червона калина» та інші.

Ведучими були учні 8 класів Вікторія Глушенко та Юлія Козоріз.

Виступила запрошена на свято – доктор філологічних наук, доцент кафедри теорії та методики навчання Івано-Фран-

ківського ОІППО Марія Федунь на тему: «Шевченко і Західна Україна».

Відповідальний секретар міської «Просвіти» Наталія Синиця представила свою Шевченкіану – книжки у вшитих обгортках: Тарас Шевченко, про Тараса Шевченка та видатних діячів краю, привітала всіх від імені голови товариства професора В. Бойка зі святом і наголовила, що саме 21 березня 1877 року була створена Станіславська філія «Просвіти», яку очолив тоді професор Євген Желехівський. Вона подякувала голові осередку О. Турянській.

Запрошена на свято член Правління міської «Просвіти» Тетяна Фіголь, представивши свої вишивані роботи, розповіла про те, як вона, побувавши в сімдесятих роках минулого століття в Петербурзі, відвідала кімнату, в якій проживав Тарас Шевченко.

На закінчення свята директор школи Василь Підручний звернувся до присутніх зі словом про роль Шевченка в житті українців і закликав учнів наслідувати його заповіті. Він подякував гостям за представлену виставку вишиваних робіт і організаторам та виконавцям заходу.

Наталія СИНИЦЯ, відповідальний секретар ІФ МО ВУТ «Просвіта» ім. Т. Шевченка

НАЩАДКИ

У ЗШ № 25 м. Івано-Франківська пройшов IV тур історико-краєзнавчих бесід-вікторин для молодших школярів – вихованців груп продовженого дня з циклу «Україна – земля героїв» на тему: «Тарасове слово нас кличе до бою».

Цей тур, як і три попередні, відбувся завдяки тісній співпраці педагогічного колективу ЗШ № 25, музею «Дем'янів Лаз», обласного товариства «Меморіал» ім. В. Стуса, осередку Цивільного корпусу «Азов» та міського Народного дому. Волонтери Івано-Франківського обласного осередку Цивільного корпусу «Азов», які завітали на свято, принесли газети, брошури та збірки поезії «Коли неможливо змовчати» з серії «Бібліотека Азову».

Початком заходу стала пісня-молитва «Благаєм, Боже». Основні моменти біографії Кобзаря і його творчості діти дізнавались із розповіді завідувача музею, дивлячись фотографії і картини, слухаючи пісні на вірші Шевченка під гітару у виконанні Лесі Федунків та знайомлячись із матеріалами пересувної історично-літературної виставки, оформленої шкільним бібліотекарем.

Відмінністю цієї акції від попередніх турів стало те, що вона проводилась не в класі, а в актовій залі школи, що дало можливість збагатити сценарій виступами танцювальних дитячих колективів з міських хорео-

графічної та бальної шкіл та дитячого клубу бойового гопака «Шаблезуб», що працює на базі ЗШ № 25. Показали свої таланти і першокласники, вихованці групи продовженого дня, які декламували вірші Великого Українця, зіграли театралізовану сценку «Оксана і Тарас», затанцювали танки «Тече вода з-під явора...» та «Черевики».

В завершальній частині заходу були продемонстровані світлини з Майдану гідності й відеосюжет про те, як Герой України Сергій Нігоян із Дніпропетровщини читає уривок з поеми Т. Шевченка «Кавказ» напередодні своєї загибелі на барикадах 22 січня 2014 року в день Соборності України.

Завідувач музею розповів учням про ще одного славного воїна, молодшого сержанта 72-ої бригади, нашого земляка Тараса Шевченка, який загинув 19 травня минулого року в околицях с. Гранітне Волноваського району на Донбасі й похований на цвинтарі в Дем'яновому лазі, поруч із могилами шести сотень українських патріотів, знищених московськими катками в ході так званого «визволення Західної України» в 1939–1941 роках. Йому було тільки 34 роки і він був батьком двох дітей: Сніжани і Ярослава. Всі присутні вшанували світлу пам'ять полеглих борців вставанням під супровід пісні «Пливе кача...».

Наступний тур, присвячений Іванові Яковичу Франку, відбудеться 28 квітня.

Надія ФРЕЙК, голова міського методоб'єднання вихователів ГПД

ГАЛИЦЬКА ПРОСВІТА

ПОСТАТІ

Минає 17 років, як у темному березневому надсвітланні на Бориспільському шосе тогочасна владна система вбила великого сина України, її борця, захисника, надію – В'ячеслава Чорновола. Дисидент, діяч руху опору проти зросійщення та національної дискримінації українського народу в часи СРСР, провідник національно-демократичного визвольного руху часів постання волі, творець Руху, ініціатор проголошення Незалежності України...

Як нам його сьогодні не вистачає. Вічного революціонера і борця!

ХРЕСНА ДОРОГА

Ми молилися за мир і єдність українського народу, за всіх полеглих у боротьбі за Україну.

З благословення митрополита Івано-Франківського кир Володимира Війтишина відбулася молитовна акція у Меморіальному сквері – молитва Хресної дороги, яку вже третій рік поспіль проводить громадсько-християнський рух «Клич».

Особливістю цьогорічного дійства було те, що на цю хресну дорогу прийшло багато молоді, як учнів, так і студентів. Розважання читали запрошені отці – Роман Терлецький та Василь Слобода. І також читали діти. Хресну дорогу чудовим співом супроводжували семінаристи, яких надав отець д-р Олег Касків, ректор духовної семінарії імені Святого Йосафата. Кожна стація – це біль і плач за тих, хто сьогодні воює і відстоює нашу батьківщину на сході України.

Герої не вмирають, вони вічно будуть в наших серцях. І молимося за їхній безсмертний подвиг.

Запрошуємо всіх прийти на наступні Хресні дороги, які відбудуться 31 березня і 14 квітня о 16.00 у Меморіальному сквері.

Чекаємо вас!

Андрій ФУШТЕЙ, член організації «Клич»

У РОДИННІЙ ТРАДИЦІЇ

В Іринки Шегида змалечку день починається і закінчується піснюю, а все тому, що в родині люблять пісні, гарну музику і Боже слово. Тож у батьків не було і сумнівів, куди давати донечку на дошкільне виховання. Адже в школі-садочку імені Софії Русової велику увагу приділяють духовному й естетичному розвитку дитини. Тут Іриночка добре засвоїла шкільну програму і задіяна в усіх культурно-виховних програмах. А коли пішла до другої музичної школи імені Василя Барвінського на спеціалізацію «вокал» до прекрасних учителів, то вразила педагогічний колектив своїм сильним з широким діапазоном дзвінким голосом та чудовою музичною пам'яттю, артистичністю і працьовитістю, бажанням виступати.

Лише за два останні роки, а дівчинці зараз дев'ять, Іриночка

ПАМ'ЯТІ В'ЯЧЕСЛАВА ЧОРНОВОЛА

На зорі незалежності, брате,
Ще не впали московські окови,
Нас лякали тобою у хаті,
Сину волі, палкий Чорноволе!

Ти стрімкий, наче зірки політ,
Твої дії швидкі і блискучі,
Чарував мислі творчої літ,
Вчинки смілі, безстрашні, рішучі.

Я зустрівся з тобою в столиці,
Чув промову твою вогняну,
Бачив щирі усміхнені лиця,
Люд стрічав українську весну.

Захід, Схід, Південь, Центр,
стольний Київ,
Ми з тобою – єдина сім'я,

КУЛЬТУРНО-ДУХОВНІ ХРОНІКИ

УКРАЇНСЬКІ ВЕЧОРНИЦІ

З великим чеканням і натхненням Івано-Франківська громада відвідала українські вечорниці у «Просвіті». Конкурси, гарна справжня українська музика, цікаве спілкування супроводжувало всіх протягом декількох годин. Цікавим і особливим було те, що свято поєднало старше і молодше покоління.

Захід розпочався з молитви, яку провів і поблагословив присутніх о. Миколай Микосовський, ЧСВВ. Опісля мав слово керівник та ініціатор ГХР «Клич» Богдан Гоблер. Велика подяка

ТУМ ДОПОМАГАЄ «ПРОСВІТІ»

Товариство української мови ім. Шевченка в США (ТУМ) допомагає просвітянам України в їхній дуже важливій праці, пересилаючи книжки з різних ділянок, друковані в діаспорі, гроші на видавничу працю, на стипендії для здібної молоді, яка буде студіювати українську мову.

Минулого літа вислали до Національного університету «Острозька академія» 12 пакунків української літератури (665 одиниць). Це були праці з всесвітньої та української історії, мемуаристики, літератури, світового та українського мистецтва. Також було переслано 52 альбоми – колекцію поштових марок.

До «Просвіти» в Рівному ТУМ висилає книжки з різної тематики

І очолив ти Рух за наш Київ,
Незалежність – щоб воля жила.

Зашипіло гадюче поріддя,
Що ти голову гордо тримаєш,
По-злодійськи в Рух кидали груддя,
Мабуть, ждали, що ти ся злякаєш.

Не відрікся ти Руху, у русі
Підстеріг тебе кат у «Камазі»,
Твоя щирість у кожному русі,
Жаль, із нами тебе вже немає.

Квітують думки, твоє слово живе,
А діла ждуть людського прибою,
І не зникне в віках славне ім'я святе,
Ти був завжди готовим до бою!

Зеновій ВИННИЧУК

за це свято радості й гарного настрою панові Степану Волковецькому за те, що «Просвіта» надала такий чудовий зал. Повчальне слово про українські традиції виголосила доцент Прикарпатського університету пані Любов Генік. Ведучими на святі були Андрій Фуштей і Христина Пичук.

Ми щиро вдячні всім, хто прийшов і взяв участь у цьому справді чудовому святі весни, хоч, як кажуть, із сумом радість обнялись.

Андрій ФУШТЕЙ, член руху «Клич»

від 1996 року. В жовтні 2015 року з ініціативи просвітянина Михайла Борейка та голови міського об'єднання «Просвіти» Катерини Сичик відбулася презентація надіслані літератури. З книжками знайомили історик Андрій Жив'юк, педагог Лілія Овдійчук, філолог Тетяна Сергіук, мистецтвознавець Анжела Халідчук, знавець музики Святослав Мельничук.

5 жовтня 2015 року розпочалися курси з вивчення української мови для дітей переселенців зі сходу України та Криму. Про презентацію книжок у Рівному поінформувала ТУМ Галина Коломис, член Ради міського об'єднання «Просвіти».

Віра БОДНАРУК,

голова ТУМ Норт-Порт, Флорида

ПОЕТИЧНИЙ СВІТ ЛІРИЧНИЙ

У Коломийському музеї писанки відбулася зустріч із письменницею Марією Микицей, де вона презентувала збірку віршів «Інфра» та книжку оповідань для дітей «Будинок, який вміє розмовляти».

У колі її шанувальників зібралися місцеві знамітні літератори, художники, музиканти, які привітали гостю з творчим успіхом. – Поезія, як і, зрештою, проза іванофранківчанки Марії Микицей нагадує легкий повіт вітру, падання невагомий снігу, теплий, замислений погляд очей чи таємничий шепіт душі, – висловив враження відомий поет Василь Рябий. – Її верлібри мені давно подобаються, вона не втрачає своєї інтонації, їй віриш з першого слова, тому зберігається сенс поетичного творення, яке шукає свого читача.

Зацитую рядки верлібра, які відкривають вікно у світ красивого слова Марії Микицей:

Повернення ймовірно
А тому
Не яром і не долиною
І не туман в цигарковий дим
На хвилях
Дежав'ю перепливає
Із мого світу в твій
Колись
Це мало статися тому
Ще вже стається
Отож мовчи і пий
Що хочеш
Валер'янку або віски
Купуй можливо цикламани
Півоберта
Півслова
Пів любові
До мене до тієї
Що колись
Була можливо мною.
Віра ТОРОВАТОВА, завідувачка Коломийської бібліотеки № 3 для дітей

ЩО НА СЕРЦЕ ЛЯГЛО...

* * *

Пісне, душа України!
Радість в тобі і печаль.
Легко над світом ти линеш
Через віків синю даль.

Словом простим і непишним
В душу людську зазирнеш:
Жалем, як обручем, стиснеш,
Жартом, мов сонцем, сяйнеш.

П'ю із твоєї криниці
Чисту, цілющу красу.
Пісне, матусина пісне,
Я тебе в серці несу.

Хай не міліє криниця,
Пісня народна жива!
Прийдуть і діти, й онуки
Пити з її джерела.

Катерина БОЙЧУК
(написано під враженням
пісенного фестивалю)

ЗУСТРІЧІ

НА ПРАЗНИКУ ДУШІ

На цьогорічний День поезії заступник директора з виховної роботи, кандидат філологічних наук, викладач філологічного факультету Коломийського інституту Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника Галина Волощук запросила поета, автора багатьох книжок Василя Рябого. На зустріч із ним прийшли учні 8 і 9 класів школи № 8, які вивчають поетичну творчість.

Огляд творчого доробку В. Рябого зробила завідувачка Коломийської міської бібліотеки № 3 для дітей Віра Тороватова, яка впорядкувала бібліографічні покажчики літературної та журналістської діяльності відомого коломиянина. Вона приділила увагу його унікальній книжці ста вінків сонетів «Сологолос», проаналізувала його твори. Кілька вінків прочитали студенти Квітослава Мадерук, Іванна Гринків, Марія Мочернюк та Любов Гринь. Їх слухали, затамувавши подих.

– Поезія витає всюди, її відчуває серце. І це не дзеньки-бреньки, це думи про життя і людину, прагнення гармонії у взаєминах, – сказав поет.

На літературній годині виступили перекладач Анатолій Осадний, який прочитав німецькою мовою одного з сонетів, член Національної спілки художників України, поет Василь Андрушко, бібліотекар інституту Галина Гнатюк та інші.

День поезії, судячи з вражень, вдаввся. Філологи пізнали форму сонета, поет побував на празнику душі.

Михайло СЛОБОДЯН,
просвітянин, член НСЖУ

ПАМ'ЯТІ ДРУГА

НЕЗАБУТНІЙ ВАСИЛЬ ОЛІЙНИК

Минає сорок днів відтоді, як пішов із життя український письменник, журналіст, громадський діяч із Долини Василь Олійник.

З Василем Олійником ми входили в літературу майже одночасно, хоч він був старшим за мене на п'ять років. Народився 5 лютого 1948 року. Коли я був ще школярем Долинської школи-інтернату і друкував свої перші вірші в долинській районній газеті «Червона Долина», Василь працював уже в той час кореспондентом і теж публікував свої літературні твори на сторінках цього видання.

А згодом ми обидва здобували фах журналіста у Франковому виші – Львівському державному університеті: я навчався на стаціонарному відділенні, а Василь – на заочному. Коли він приїжджав на чергову сесію до Львова, я влаштовував його у студентський гуртожиток. І це нам дозволяло багато розмовляти про літературу, про поезію зокрема. Ділилися своїми мріями, читали один одному свої вірші. Саме під час такого спілкування зародилися в мене дві назви своїх першої і другої поетичних книжок – «Формула зерна» й «Амплітуда вогню». А зреагувати своїм мріям вдалося аж через роки. Василь був моїм щирим товаришем, уважним порадиником у літературі, доброю інтелегентною людиною.

Коли я працював під час студентської практики в ужгородському книжковому видавництві «Карпати», то щойно дізнався, що у видавничий план наступного року закладено видання його першої книжки «Стремено», зразу ж зателефонував Василю. Він щиро, від душі дякував мені за таку несподівану новину. Навчав і досі чую його голос у телефонній слухавці. Згодом надруковану збірку він уже мав на руках. Такий собі «поетичний метелик», як ми любили казати в той час:

ОСЬ TAKE КІНО

ПЕРЕРВАНИЙ ПОЛІТ МУШКИ

Був колись такий фільм за однойменним романом «Сатурна майже не видно». Так само можна сказати про українське кіно: його майже не видно на екранах України й світу.

Час від часу намагаюся сказати своє слово про той чи інший новий український фільм, який щойно виходить на екрани Івано-Франківська. Здається, це моя четверта замітка про українське кіно за кілька років. Це так їх багато. Фільмів, звісно.

Кілька днів тому в «Рубіновому залі» кінотеатру «Люм'єр» відбувся допрем'єрний показ фільму «Політ золотої мушки».

Фільм створений за мотивами гумористичних оповідань Б. Волошина «Бурячковицькі хроніки». Зйомки велися в Галичині, Закарпатті, зокрема в с. Криворівня Верховинського району.

Тут є кадри вічання героїв фільму в місцевій церкві, де парох о. Іван Рибак

НОВІ КАЛЕНДИ

ЖИВЕМО ЗА ЛІТНІМ ЧАСОМ

«Літній час», «зимовий час»... Ці терміни з'явилися понад сто років тому в зв'язку з виникненням ідеї економити енергетичні ресурси шляхом переведення стрілок годинника вперед і назад. Вперше переведення часу на годину вперед влітку і на годину назад взимку відбулося в 1908 році у Великобританії.

Сама ідея такої економії належить американському державному діячеві, одному з авторів Декларації незалежності США – Бенджаміну Франкліну. Правда, в самій Америці перехід на «літній» і «зимовий» час почався тільки з 1918 року. Сьогодні режим переведення стрілок застосовується на всіх широтах від Канади до Австралії. 78 країн світу зі 192 переводять годинники вперед і назад двічі в рік

У країнах Балтії графік переведення годинників на «літній» і «зимовий» час діє до 2016 року, але керівники Литви, Латвії та Естонії впевнені, що Європейська комісія продовжить його ще на п'ять років. «Ми переводимо стрілки годинника, швидше за все, не востаннє, оскільки поки жодна країна Європейського Союзу не піднімала це питання», – сказали в парламенті Литви. Україна також буде дотримуватися зміни часу: **в 2016 році 27 березня о 3.00 стрілки годинника будуть переведені на годину вперед.**

рук грає самого себе, і ті кадри кінематографічно досить вдалі.

Що маємо на виході? Не найгіршу комедію, щось на кшталт «Останнього москаля», але трохи кращу. Посміятися, чи усміхнутися можна, або бодай покращити настрої. Виразно гуцульський діалект, абсурдність ситуацій, знайомі картини весілля, пияцтва, смерті підпадають під жанр комедії. Не чаплінської і не гайдаєвської, але й не тупої американської, а такої собі не надто інтелектуальної, рустикальної сміховинки, яка, гадаю, засмакує кіноглядачам.

До речі, в окремих епізодичних ролях знялися актори Івано-Франківського драмтеатру ім. І. Франка. Додайте сюди гуцульсько-швейцарські пейзажі на лоні Карпат, і з певною естетикою глядач не розминеться і, можливо, не пошкодує за витраченою на підтримку українського кіно копією.

Василь БАБІЙ, просвітянин

Але багато країн живуть у годинному режимі без переходу на «літній» і «зимовий» час. Так, уряд Грузії ще восени 2005 року ухвалив рішення відмовитися від переведення стрілок на «зимовий» час. За словами грузинської влади, відмова від переходу пояснюється тим, що в умовах переходу на літній час Грузія зможе більш економно витрачати електроенергію, тим більше що літній час краще зимового відповідає біоритмам людини.

Не переходять більше на «зимовий» час у Туркменії, Киргизії і Казахстані. Тамтешні влади пояснюють це місцевими кліматичними і релігійними особливостями. Ще раніше (в 1990 році) відмовився від переходу на «літній» і «зимовий» час Узбекистан, а з осені 1991 року більше не перевів стрілки годинників на «зимовий» час і Таджикистан. Крім того, з 2011 року не переводять стрілки в Білорусі.

У всіх країнах світу постійно ведеться напружений діалог між прихильниками й противниками «зимового» і «літнього» часу. Серед прихильників – економісти, виробники спортивного інвентарю та мережа роздрібної торгівлі. Серед противників – медики, соціологи, працівники транспорту, фермери і програмісти. Нам залишається лише дослухатися до результатів цієї суперечки.

Т. Д.

редактора цього ж видання! Згадуються літературно-мистецькі заходи у Долинській районній бібліотеці, пропливають мерехтливою стрічкою зустрічі на свята Франкової ліричної поезії у селі Лолин, де він, по суті, був «хрещеним батьком» цього неповторного заходу і постійним його організатором та ведучим.

Він був редактором багатьох моїх книжок і постійно писав літературно-критичні статті про них у періодичних виданнях. А я в свою чергу редагував його книжки й писав про нього.

Василь Олійник – автор поетичних книжок: «Стремено» (1981), «Гармонія площин» (1992), «Толока» (1997), «Княгиня» (2000), «Крижма» (2005), «Понад шляхами сивими» (2008), «В нашій домі новина» (2012), «Крихтини для голуба» (2013), «Йордань-вода» (2015), художньо-документального нариса «Європейський тенор із Вельдіжа» (2000).

Коли ми проводжали Василя в останню дорогу, голови обласних організацій НСПУ і «Просвіти» імені Тараса Шевченка Євген Баран і Степан Волковецький високо оцінили його літературні здобутки, громадсько-просвітянську роботу, говорили про помітний і яскравий слід, який він залишив на землі.

З сумом і болем у серцях говорили про поета колеги по літературному цеху Дмитро Юсип, Ярослав Ткачівський та інші.

Сталося так, як писав Василь Олійник у програмному вірші своєї першої поетичної збірки:

Дві долі нікому в житті не дано,
Життя промайне, а коли – не побачиш,
Як вислизне десь з-під ноги стремено,
І кінь вороний вже без тебе поскаче...
Вислизнуло стремено і «кінь вороний» – пегас поскакав уже без свого вершника. Хай же буде пухом земля тобі, друже Василю!

Любомир МИХАЙЛІВ,
голова Рожнятівського
РО ВУТ «Просвіта» ім. Т. Шевченка, член НСПУ

ФЕЙЛЕТОН

КАМІКАДЗЕ

Здавалося, що доля Уряду «камікадзе», яким його охрестив Прем'єр-міністр Яценюк, вирішена. Парламент визнав діяльність Прем'єра та Кабміну незадовільною. У цьому випадку високоурядовці на Заході полишають міністерські крісла – капелюхи на голову, течки під пахву і – гуд бай. Якщо вони впираються, з ними не панькаються, для заохочення їм надають особистий транспорт – тачку для перевезення на сміття, або копняк в дупу і... гайда.

Це там. А в нас не «дикий» Захід. Отримавши двійку за своє бездарне керівництво державою, Яценюк, сповнений оптимізму, заспівав фальцетом: «Ми залишаємо країну з повною скарбницею, з озброєною українською армією, зі списаними боргами...»

І пішло і поїхало... Але співає... Паду в нерви! Най 'го шляк трафить, бо більше вже не витримую!

На його фальшиве соло чую у відповідь жалісливий хор пенсіонерів і знедолених, які ледь животіють: «...З повною скарбницею для олігархів і корупціонерів та порожніми кишнями для зuboжілого до крайності народу». Далі щодо української армії. Та якби не волонтери, то, напевно б, світили солдати одним місцем...

А де розрекламований Європейський вал і протитанкові траншеї? Натомість маємо окопи, в яких наші воїни по колінах в багнюці.

І чому відтерміновані борги держави стали списаними. Яким документом підтверджено списання боргів, скільки списано і скільки залишилося? Відповіді немає.

Президент бив по Яценку і не добив, парламент бив – і не добив. Застосовуючи термінологію наших недоумкуватих інформаторів про бойові дії з російськими терористами, масований вогонь по об'єкту з обох позицій був неприцільний.

Якби прем'єр залишив своє крісло добровільно, про що він оголосив, всі з легкістю перехрестилися б. Але ні! Такою неймовірною хваткою за прем'єрське крісло не володів жоден із попередників Яценюка. Не допомогли і хитрощі депутата, який спочатку подарував прем'єрові букет троянд. Затим могутній Барна просунутою рукою з тилу між ногами схопив Яценюка за органи чоловічої гідності, а другою, теж ззаду, обхопив його за груди й спробував відірвати від трибуни. Прем'єр зціпив зуби. Його очі від болю за поймає Барною фрагменти чоловічої гордості вискочили на лоба, але трибуну він не випустив, готовий був стати інвалідом, ніж віддати трибуну.

Якби прем'єр перейнявся тим, чим, по суті, є справжній камікадзе, тоді для захисту своєї честі, мав би самурайським мечем розпороти собі живіт. Але наш «доблесний камікадзе» в ролі прем'єра ще раніше вибрав для себе іншу зброю, таку, «як куля в лоб, так куля в лоб». В результаті – ні меча, ні кулі.

Поведінка прем'єра схожа на поведінку такого собі школяра, який в кінці навчального року подає татові свідоцтво. Татусько погладив синочка по голові, взяв свідоцтво й читає вголос: «Література – двійка, мова – двійка, математика – двійка... музика і співи – п'ятірка!.. То ти ще й співаєш! – голосить тато. Та я тобі!.. й хапається за пасок».

Це анекдот, але до місця.

Прем'єр-міністр Яценюк, діяльність якого визнана незадовільною, фактично отримав двійку з політики, двійку з економіки, двійку з соціалки і, як двійчник, надалі співає байки, ще й вимагає залишити його, неука, на повторний рік бездарного урядування.

От тобі «камікадзе» та й «куля в лоб», прем'єрська «честь і гідність».

Свою пісню, гарну й нову, починає він ізнову!

Паду в нерви, най 'го шляк трафить!.. І коли то ся скінчить?

Роман БЕЛЬВЕДЕРСЬКИЙ